

עמ"ת 9691/06 - ע' א' ר' נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחויז בבארא שבע

11 יוני 2014

עמ"ת 9691 א' ר' (עוצר) נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופטת נחמה נצר
העוררים
נגד
המשיבה
מדינת ישראל

נכחים:

העורר וב' עזה"ד יחיא סודה

בשם המשיבה עזה"ד פנחסי וכן עזה"ד רומן זילברמן

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

העורר מבקש לשנות מהחלטת בית משפט השלום בבארא-שבע מיום 28.5.14 במסגרתה קבע בית משפט קמא, כי העורר יעצר עד למתן החלטה אחרת, וכי יוגש בעניינו תסجيل מעצר, לצד חוות דעת של הפסיכיאטר המחויז.

ברקע הדברים, כתב אישום ובקשה למעצר עד תום ההליכים שהוגשו בעניינו של העורר. על פי כתב האישום, ביום 18.5.14, בשעת בוקר, ניסה העורר להתפרק לרכב ובאותה עת היו ברשותו כל' פריצה. בהתאם יוחסו לעורר עבירות של ניסיון פריצה לרכב לצד החזקה של מכשירי פריצה.

כאמור, עם הגשת כתב האישום, עטרה המאשימה - המשיבה כאן, למעצרו של העורר עד לתום ההליכים, תוך שציין כי קיימת תשתיית ראייתית ובכלל זה טביעה אצבוע של העורר ולענין עילת המעצר, נטען, כי לעורר עבר פלילי קודם הכלול בעבירות רכוש שהעורר הורשע בביצוען ובגינן הוא נשלה לרצות תקופת מאסר בפועל של חודשים אחדים.

עמוד 1

בית משפט קמא עת נדרש לבקשתה לעזר את העורר, ציין כי לעניין התשתית הראיתית לא מתקיימת מחולקת ולענין עילת המעצר, סבר כי אמנים המעשה המוחוס לעורר על פניו אינו מקום עילת מעצר ولو מן הטעם כי מדובר בעבירה רכוש אחת בודדת שנסיון לבצע לא לימד על נסיבות חריגות, העשויה להעלות את רף עצמתה של עילת המעצר. יחד עם זאת, סבר בית משפט קמא, כי בעניינו מתקיימת עילת מעצר, זאת לנוכח העובדה, כי לעורר עבר פלילי האוחז הרשעה ב-4 תקיקים שונים שעוניים ביצוע עבירות של ניסיון פריצה לרכב, פריצה לרכב, גנבה מרכב, ועוד.

עוד מצין בית משפט קמא כי בגין הרשעות אלו נדון העורר ל-16 חודשים מאסר בפועל, כאשר נסיבה מיוחדת נוספת שמצוינה בהקשר זה של עילת המעצר, היא העובדה כי העורר אף הורשע בעברו בשלוש עבירות של הפרת הוראה חוקית.

התמונה שהתקבלה מעיון בගילוין הרישום הפלילי של העורר ביססה לשיטת בית משפט קמא עילת מעצר שעונייה מסוכנותו של העורר.

בית משפט קמא לא פטר עצמו מהצורך לבחון אפשרות שחרור העורר לחילופה אם כי ציין כי העובدة שהעורר הורשע בעבר בהפרת הוראה חוקית יש בה כדי להקשوت אם לא לסקל את האפשרות שביהם"ש יתן אמון בעורר. כמו כן ציין כי לאחר שהעורר הורשע ונשלח לרצות עונש של מאסר בפועל, הוגשו שני הליכים נוספים שבהם הופסקו ההליכים מחמת אי מסגולותו של העורר לעמוד לדין, בשים לב למצבו הנפשי ועל פי קביעות של הפסיכיאטר המחויז.

לא מיותר לציין, כי הקביעה האחרונה בעניין זה ערבות האירוע מושא כתוב האישום דן, ניתנה ביום 16.2.14.

בית משפט קמא אף ציין כי נתן דעתו לאפשרות שחרורו של העורר לחילופת מעצר בבית הורי, כאשר בדיון מיום 28.5.14, טרם מתן החלטה מושא העורר, התייצבו הוריו של העורר, נחקרו ולבית משפט קמא ניתנה הזדמנות בלתי-אמצעית להתרשם מערבים מוצעים אלה.

בסוף יום, קבע בית משפט קמא כי הוריו של העורר הותירו רושם בלתי-אמצעי כי לא ניתן לבסס על השגחתם, חילופת מעצר רואה לעורר.

בנסיבות אלו, קבע בית משפט קמא כי אין מקום להורות על שחרורו של העורר לחילופת המוצעת על אתר, עם זאת, לא סתם הגולל על אפשרות זו, ועל כן, הורה לשירות המבחן, להיערך להגשת תסקير מעצר.

בדיון היום, נשמעו טענות הצדדים. בבואי להכריע בערר נתתי דעתך לקשיים העולים מעיון בחוות דעתו של ד"ר דוברוסין, הפסיכיאטר המחויז, אשר כאמור, בשורתה الأخيرة, קבעה כי העורר כשיר לעמוד לדין וכי גם שהוא לוקה במחלת נפש במועד בדיקתו אין סימנים פסיכוטיים פעילים וכי אין קשר סיבתי בין התנהגו לבין ביצוע העבירה, בין מחלתו וכי הוא נמצא אחראי למשעיו וכשיר לעמוד לדין.

אמנם ההמלצת הייתה לטיפול רפואי, אלא, שלא מצאתי בחוות דעתך זו, כל התקיחות לשאלת כיצד יתכן שלושה חודשים קודם לכן במהלך פברואר 2014 נקבע לגבי העורר כי הוא אינו כשיר לעמוד לדין, ואילו עתה, לאחר זמן רב, נמצא כי הוא כשיר לעמוד לדין.

יתרה מכך, עפ"י התרשומות פסיכיאטר משטרתי שבדק את העורר עבור למעצרו הנוכחי, צוין כי העורר סובל מהפרעה נפשית כאשר ברקע הדברים גם פיגור שכלי קל.

לטעמי, היה ראוי כי הפסיכיאטר המחויז היה דק יותר, במיוחד, במקרה של העורר בפברואר 2014, אז נמצא העורר בלתי כשיר לעמוד לדין.

באשר לעורר גופו - אין ספק כי נפל דבר בכל הקשור לעבירות רכוש, שהרי, קיימת לגביון קביעה שיפוטית קטגורית, כי עבירות אלו אינן מQUITות עילת מעצר והוא הרוח הנושבת מפסיקת בית המשפט העליון. אלא מא- - אין זה נכון ולטעמי אף בלתי סביר להביט על סוגיות קיומה של עילת מעצר, אך במקרים של מהות העבירות שעיליהן ניתן הנאשם מושא בקשה המעצר את הדיון. אלא, יש להביט על כלל נסיבות העניין, ובכלל זה, נסיבות העשיות להגברת את מסוכנותו הייחודית של גלווי ואין ספק כי העובדה שהעורר לוקה בנפשו ובעברו קביעות כי הוא אכן כשיר לעמוד לדין, יש בהן כדי להצדיק בחינה, האם בהתייחס לרקע תחלאותיו, לא נשקפת מסוכנות רבה יותר מזה כלפי הציבור. כל שכן, מקום בו נקבע לפחות פי חווות הדעת הנוכחיות, כי העורר הינו כשיר לעמוד לדין.

ב"כ העורר ציין בהודעת העורר כי לרוב מקפיד העורר על נטילת טיפול רפואי וכי בזה הפעם הוא לא נטל את הטיפול עקב העדר התרפיה בבית המרתקת הקרוב למקום מגוריו.

העורר הוא יליד 1990 והוא בודאי אינם בגדר קטן ובנסיבות המפורחות מעלה, יש בהחלט מקום לחשש שהוא תקצר ידם של הורי העורר להציב לו גבולות ברורים, בפרט על רקע נסיבה מיוחדת זו העשויה מעט לעת להגברת הסיכון מפני העורה.

לטעמי, העובדה גם כי לצד תחלואת הנפש, קיימם גם פיגור שכלי קל, יש בה כדי להעדים את החשש.

בנסיבות אלו סבירתי, כי מסקנת בית משפט קמא להפנות את העורר לקבלת תסקير מעצר, היא מסקנה נכונה ואף מוצדקת בנסיבות העניין, במיוחד לאור השילוב בין תחלואת הנפש לבין מצבו הקוגניטיבי של העורר. ככלך יש להוסיף את העובדה, כי עבר לביצוע העבירות מושא ההליך הנוכחי, העורר התגorder בבית הוריו, ויש לחוש כפי שציין בית משפט קמא, כי הוריו של העורר מתקשים לעמוד בפרץ ובודאי להציב גבולות ברורים להtanegot מפרת חוק מצדיהם.

כאמור, העורר נשלח לקבלת תסקיר ולהבנתי ראיי אכן כי טרם קיבלת הכרעה בשאלת המשך מעצרו אם בכלל של העורר, יונח בפניו בהמ"ש ובפני הצדדים תסקיר מעצר של הגוף האמון והמוסמך לבחון מסוכנות, כאשר יש להניח שירותי המבחן במסגרת תסקירו יתן דעתו למורכבות המיוחדת הנובעת מ מצבו המיעוד של העורר, שמא אף תעלת אפשרות לשלב את העורר במסגרת מסוימת אשר יהיה בה לחת מענה הולם וראוי לצרכיו המיוחדים של העורר.

מתברר כי בית משפט קמא קבע את המשך הדיון למועד קרובה, זאת ליום 19.6.14. יש לקוות כי אכן לקראת המועד האמור יעלה בידי שירות המבחן להשלים המלצה, ולבית המשפט כמו גם לצדדים תהיה הזדמנות נוספת לשוב ולבחון את סוגיות המעצר.

איני רואה כי לעת הזו, נהג בית משפט קמא חילוה שלא כהלכה, או כי האופן שבו בחר בית משפט קמא להלך אינו נכון, או אינו סביר.

בנסיבות הללו, ומהטעמים אוטם מניימי, סברתי אין להתערב בהחלטת בית משפט קמא בדבר הצורך בקבלת תסקير מעצר תחילה ויש להמתין לקבלת התסקיר ובהמשך להתייחסות בית משפט קמא לעולה מהתשיקיר לכשיותו.

מהטעמים אוטם מניימי, נדחה העירה.

ניתנה והודעה היום י"ג סיון תשע"ד, 11/06/2014 במעמד הנוכחים.

נחמה נצר, שופטת

[פרוטוקול הושמטה]

ההחלטה

אכן הפסיכיאטר המחויז המליך על המשר טיפול רפואי.

מורה אפוא, לשב"ס לפעול למתן טיפול רפואי לעורר בהתאם לצרכיו המיוחדים ובמידת הצורך, על שב"ס להעביר העורר למב"ן לצורך הסתכלות וקביעת הטיפול התרופתי והרפואי שהעורר מוצרך לו עקב מצבו הנפשי.

באשר להשגחה המיוחדת - אף בעניין זה סברתי כי ראוי כי שב"ס ינהגו בעורר במסנה זהירות ויתנו דעתם לחשש כי העורר עלול לפגוע בעצמו.

ניתנה והודעה היום י"ג סיון תשע"ד, 11/06/2014 במעמד הנוכחים.

